

Wyspa Zaginionych Słów

Wyspa Zaginionych Słów.

Zuzia była dziewczynką, która miała dziewięć lat i mieszkała w małym miasteczku. Choć na zewnątrz wydawało się, że wszystko jest w porządku, w środku Zuzia czuła się bardzo zagubiona. Jej rodzice nie mieszkali już razem, a ona spędzała czas na zmianę u mamy i taty. Tata często pytał ją, kto jest lepszy, a Zuzia, chcąc go zadowolić, mówiła to, co chciał usłyszeć, nawet jeśli nie była to prawda. Czuła się z tym źle, ale bała się, że tata przestanie ją kochać, jeśli powie coś innego.

Pewnego dnia, gdy Zuzia siedziała samotnie w swoim pokoju, zauważyła na biurku starą mapę. **Była to mapa prowadząca do tajemniczej Wyspy Zaginionych Słów.** Zuzia poczuła, że musi tam pojechać, aby odnaleźć swoje zagubione słowa i zrozumieć, co naprawdę czuje.

Przygoda na Wyspie. Zuzia postanowiła wyruszyć w podróż. Wzięła mapę, spakowała kilka najpotrzebniejszych rzeczy i wyszła z domu. Po kilku godzinach marszu dotarła do brzegu morza, gdzie czekała na nią mała łódka. Wsiadła do niej i zaczęła płynąć w kierunku wyspy.

Gdy dotarła na miejsce, zauważyła, że wyspa była pełna kolorowych kwiatów, drzew i tajemniczych stworzeń. Wszystko wydawało się magiczne. Zuzia zaczęła wędrować po wyspie, szukając wskazówek, które pomogłyby jej odnaleźć zaginione słowa.

Spotkanie z Opiekunem Wyspy. Po kilku godzinach wędrówki Zuzia spotkała starszego mężczyznę o imieniu Pan Wędrowiec, który był opiekunem wyspy. Pan Wędrowiec uśmiechnął się do niej i powiedział:

- Witaj, Zuziu. Wiem, że przybyłaś tutaj, aby odnaleźć swoje zagubione słowa. **Aby to zrobić, musisz przejść przez trzy próby.** Każda z nich pomoże ci zrozumieć, co naprawdę czujesz i jak wyrazić swoje uczucia.

Zuzia poczuła mieszkankę strachu i ekscytacji, ale wiedziała, że musi spróbować. Pan Wędrowiec poprowadził ją do pierwszej próby.

Pierwsza próba odbywała się w Jaskini Prawdy. Zuzia musiała wejść do ciemnej jaskini i znaleźć magiczne lustro, które pokaże jej prawdziwe uczucia. Gdy weszła do jaskini, poczuła chłód i ciemność, ale nie poddała się. Po chwili znalazła lustro. Spojrzała w nie i zobaczyła swoje odbicie, ale zamiast zwykłej twarzy, zobaczyła swoje uczucia – strach, smutek i zagubienie.

Lustro przemówiło do niej:

- Zuzia, nie musisz bać się swoich uczuć. Są one częścią ciebie. Musisz nauczyć się je akceptować i wyrażać.

Zuzia poczuła ulgę, gdy usłyszała te słowa. Zrozumiała, że nie musi ukrywać swoich uczuć przed tatą ani nikim innym.

Po wyjściu z jaskini, Pan Wędrowiec poprowadził Zuzię do drugiej próby – Mostu Zaufania. Aby przejść na drugą stronę, Zuzia musiała zaufać sobie i swoim uczuciom. Most był wąski i chwiejny, a pod nim rozciągała się głęboka przepaść.

Zuzia wzięła głęboki oddech i zaczęła iść. Na początku była bardzo przestraszona, ale przypomniała sobie słowa lustra. **Z każdym krokiem czuła się pewniej i silniej.** Gdy dotarła na drugą stronę, poczuła ogromną radość i dumę. Wiedziała, że potrafi zaufać sobie i swoim uczuciom.

Ostatnia próba odbywała się przy Drzewie Wspomnień. Zuzia musiała wspiąć się na drzewo i zebrać trzy zaginione słowa, które pomogą jej zrozumieć, co naprawdę czuje. Wspinaczka była trudna, ale Zuzia była zdeterminowana. Gdy dotarła na szczyt, znalazła trzy magiczne słowa: Miłość, Odwaga i Prawda.

Zrozumiała, że te słowa są kluczem do jej serca. Miłość do mamy i taty, odwaga, by wyrażać swoje uczucia, i prawda, którą musi mówić, nawet jeśli jest to trudne.

Po przejściu wszystkich prób, Zuzia wróciła do Pana Wędrowca, który uśmiechnął się do niej i powiedział:

- Zuziu, odnalazłaś swoje zaginione słowa. Teraz wiesz, co naprawdę czujesz i jak wyrazić swoje uczucia. Jesteś silna i odważna.

Zuzia podziękowała Panu Wędrowcowi i wróciła do domu. Wiedziała, że teraz potrafi mówić prawdę i wyrażać swoje uczucia bez strachu. Gdy wróciła do taty, powiedziała mu, co naprawdę czuje. Tata był zaskoczony, ale zrozumiał, że Zuzia musi być szczerą.

Zuzia poczuła, że jest w lepszym miejscu niż wcześniej. Była dumna z siebie i wiedziała, że zawsze może zaufać swoim uczuciom.

Pamiętaj, że zawsze warto być szczerym wobec siebie i innych, nawet jeśli jest to trudne. Twoje uczucia są ważne i zasługujesz na to, aby je wyrażać.